

عنوان مقاله:

کاربست اشکال هنجار گریزی در اشعار احمد شاملو

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 4، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نازیلا یخدانساز - دانشجوی دکتری

ناصر علیزاده خیاط - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

هم زمان با پیدایش نخستین نشانه های فرمالیسم روسی در ۱۹۱۴ در روسیه، رویکردی نوین به سبک و ساختار شعر آغاز شد. تاکید این گروه بر جنبه های صوری شعر باعث شد تا آنان چیزی جز خود متن را به کار نگیرند، بنابراین به دنبال ابزاری برای درک زیبایی اثر هنری بودند. آنان از این ابزار با اصطلاح «هنجارگریزی» یاد می کنند. دانش واژه «هنجارگریزی» از اصطلاحات پربسامد در نظریه صورت گرایان روسی است که امروزه این کاربرد در آثار شاعران بزرگی چون احمد شاملو به وضوح دیده می شود. درخور تامل است که شاملو، متناسب با ساخت بیانی شعرش، گاهی به عمد و گاه ناخودآگاه به هنجارگریزی روی می آورد و برای به کارگیری این شیوه از همه امکانات زبانی و هنری خود استفاده می کند. در قالب این مقاله کوشیده ایم، پس از اشاره ای گذرا به اشکال و مشخصه های «هنجارگریزی»، اشعاری از «احمد شاملو» را، که بیش ترین شباهت را به این شیوه دارد، از منظر برجسته سازی با رویکرد به هنجارگریزی انتخاب و بررسی کنیم.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر، نقد ادبی، هنجارگریزی، احمد شاملو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279851>

